

ROTTERDAMSCHER COURANT.

DINGSDAG 4 NOVEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijblad, bevattende het verslag der avondzitting van den Gemeenteraad van Rotterdam van vrijdag 31 October 1856, waarin besloten is over de Plaatselijke Directe Belasting.

Buitenland.

Londen den 1 november.

De Parijs wordt aan den Morning Post geschreven: Ik kan u slechts herhalen dat het artikel in den *Moniteur* tegen sommige organen der Engelsche pers aanleiding tot verkeerd uitlegging gegeven heeft. De Keizer en zij die hem omringen kennen Engeland en den natijverigen geest te wel, met welk die Mogendheid voor de vrijheid der drukpers waakt, om een oogenblik te gelooven dat een vreesde Regering den minsten invloed op die vrijheid zou kunnen uitoefenen. Het officieel dagblad heeft geen ander doel gehad dan om een zeker gedeelte der Engelsche pers tegen die bijzondere personen te waarschuwen die langans verzamelen om een kwaden wil tusschen de beide Volken te doen ontstaan. Indien de *Moniteur* er in geslaagd is de meningen te vernietigen, welke men in zekere kringen ten opzichte van beltedigende beweringen, geschikt om de goede verstandhouding tusschen Frankrijk en Engeland te verstoren, voeden kon, dan heeft hij zijn doel bereikt. Het komt mij echter voor dat men te veel aandacht aan die organen der Engelsche pers verleent, welke meer geschikt zijn om eene bijzondere klasse van lezers te vermaken, dan om ook slechts den geringsten invloed op de openbare meening uit te oefenen.

De kolonel *Torr*, die ten vorigen jare, in Wallachije, terwijl hij de Engelsche uniform droeg, als wederspanning Oostenrijksch onderdaan door de Oostenrijksche autoriteiten in hechtenis werd genomen, en door de tusschenkomst der Engelsche autoriteiten op vrije voeten gesteld is, heeft een brief aan den *Morning Advertiser* gezonden, om zich over de weigering des Engelschen Ministers van buitenlandse zaken te beklagen om hem een Engelsch paspoort uit te reiken, ofschoon hij een Engelschman heeft laten naturaliseren. De kolonel vraagt, ten slotte, of Engeland zich, op bevel van Oostenrijk, met een Chineschen muur gaat omringen.

Parijs den 2 november.

Tusschen de groote Mogendheden duren, naar verzeerd wordt, de onderhandelingen over de ontruiming der Vorstendommen door de Oostenrijkers en der Zwarte Zee door de Engelschen zeer druk voort. Ten gevolge van herhaalde gesprekken, doot den Keizer met lord *Cowley* te Compiegne gevoerd, acht men nogtans eene spoedige toenadering tusschen de Kabinetten van Londen en Parijs over die aangelegenheden waarschijnlijk.

Gisteren heeft de Keizerlijke garde te Compiegne een groot feest aan den Keizer en de Keizerin gegeven. Overmorgen, dingsdag, wordt de laatste groote jagtpartij in dat Keizerlijk lustoord gehouden.

Oftlang zijn hier eenige personen wegens het verspreiden van valsche geruchten betreffende den persoon des Keizers in hechtenis genomen, op welk punt men ongemeen gestreng is. Ook is op het bekend Engelsch historisch dagblad *Punch* beslag gelegd, ter oorzaak van eenige karikaturen, daarin voorkomende, die voor de zaak der innige overeenstemming tusschen Frankrijk en Engeland kwetsend zijn.

Ook de zaak van Neufchatel wordt ernstiger, naardien, in weerwil der raadgevingen van Frankrijk en Oostenrijk, de Zwitsersche Bondsraad het in vrijheid stellen der Royalistische gevangenen in dat Prinsdom weigert, welke Pruisen troepen derwaarts zou willen zenden, echter alleen om de grenzen voor het verkeer te versperren, zoodat op Zwitsersch grondgebied doot te dringen.

Ten gevolge der hooge huishuren en van de duurte der levensmiddelen is het aantal der huwelijken in deze hoofdstad gedurende de laatste jaren met nagenoeg een derde verminderd.

Door de aanvoeren in de maand october is de voorraad van granen te Marseille tot 650,000 hectolitres gestegen en zijn de prijzen daar dalende.

Tot gisteren toe lag het Fransch eskader te Toulon nog onbeweeglijk, maar werd nogtans met levensmiddelen en ammunitie voor den tijd van zes maanden voorzien.

Heden is, volgens depêche uit Marseille, de baron *Brenier* aldaar met zijn geheel gezantschapspersoneel aangekomen. Ook de heer *Peire* en het Engelsch gezantschapspersoneel kwamen met dezelfde pakketboot daar aan, en hebben hante reis naar Parijs en Londen onverwijld voortgezet. Tijdens de gezanten Napels den 28 october verlieten van het daar rustig, doch waren bijzondere maatregelen van voorzorg genomen toen zij door die hoofdstad reden.

Een reiziger, gisteren hier uit Napels aangekomen, verzekert dat koning *Ferdinand* zich op een ontzagverwekkenden voet van tegenweer gesteld heeft. Volgens het gewis overdreven verhaal van dien reiziger zou zelfs Sebastopol, tijdens het beleg der vesting, met minder kanonnen en mortieren bewapend geweest zijn dan die welke men in de laatste dagen in de vestingwerken telt welke den ingang der Golven van Napels en Sicilië tegen de Engelsch Fransche eskaders moeten dekken.

Men spreekt van een voorgenomen huwelijk des Konings van Sardinië met de Russische grootvorstin *Maria*, weduwe van den Hertog van *Leuchtenberg*. Zoo

veel is zeker dat sedert eenigen tijd eene sterke toenadering tusschen de Hoven van Rusland en Sardinië bespeurd wordt.

Tot aanvulling der berigten uit Konstantinopel dient nog het volgende: de dagbladen hebben geen verlof bekomen om van de ministeriële crisis te gewagen, maar wel deelen zij mede dat verlangt een verdrag tusschen Oostenrijk en Turkije, tot: aanmerkelijke vermindering der wederzijdsche toelagen, zal gesloten worden. Het avisorg *Vultur* was naar de Zwarte Zee gezonden, om het Engelsch eskader voor het Slangoneiland te versterken. De commissie tot afbakening der grenzen van Bessarabië had haren arbeid ten einde gedragt. Het *Journal de Constantinople* erkent de noodzakelijkheid der doorgraving van de landengte van Suez, maar voegt er bij dat de Porte haar besluit uitstelt, zoolvel uit hoofde van het verschil in zienswijze der diplomaten, als van de noodzakelijkheid om het te sterk toegenomen gewigt van Egypte te beperken. — Uit Galatz schreef men den 27 october, dat de Oostenrijksche bezetting dier stad met twee eskadrons huzaren was versterkt geworden. — De generaal *Chesna* doorreide de vallei van der Eufraat, om den loop te bewaarden, welke de spoorweg in die streken namen moet. — Te Gaza in Palestina duarden de wanordeligheden voort. De Fransche Consul te Damaskus had genozedening erlangd voor een zijner landgenooten, die op het punt gestaan heeft van in eene der moskeeën dier stad omgebracht te worden. — Engeland heeft het Hof van Teheran zijn ultimatum doen toekomen, en het Indisch eskader moet naar de Perzische Golf gestuurd zijn. Het innemen van Bushire werd onvermijdelijk geoordeeld, waarna de Engelschen de provincie Shiras zouden binnenrukken. Intusschen bleven de Perzen het beleg van Herat voortzetten en de bereids in hun bezit geraakte stellingen versterken. Van de Afghanezen, die zij verslagen hebben, zijn 6000 krijsgangen gemaakt.

Men wil weten dat in Spanje eene maatschappij of vertrakking der groote Europeesche associatie voor den vrijen Handel zal gevestigd worden, aan het hoofd van welke de heer *Mon* zal staan. De statuten der maatschappij tot het leggen van een spoorweg van de Pyreneën naar de Middellandsche Zee zijn door de administratieve regtbank goedgekeurd, zoodat de maatschappij zich weldra zal vestigen. Ook werd de afkondiging van het postverdrag met Engeland spoedig te gemoet gezien. Te Madrid zegt men dat, behalve de inlijving der bataillons provinciale militie bij het leger, welke reeds nagewoog 100,000 man oplevert, ook nog aan het ligen van eene talrijke reserve gedacht wordt, die bij de eerste oproeping gereed zou moeten zijn om onder de wapenen te staan. Uit Katalonië luiden de berigten geruststellende; twee democraten van eenigen invloed zijn naar de Kanarische eilanden verbannen.

Keulen den 2 november.

De Duitse Bondsvergadering te Frankfort heeft in hare zitting van 30 october over de voorstellen van Pruisen betreffende de zaak van Neufchatel beraadslaagd en die aan het onderzoek eener commissie, uit de gevolmagtigden van Oostenrijk, Pruisen, Beieren, Wurtemberg, Saksen, Baden en Hessen-Darmstadt zamen gesteld, onderworpen, welke commissie zich gisteren in den geest der Pruisische voorstellen heeft uitgesproken.

Dezer dagen is een span voortreffelijke parden, als geschenk des Konings van Pruisen aan keizer *Napoleon*, van Berlijn naar Parijs afgezonden.

Den gosten der afgeloopen maand viel den Koning van Wurtemberg het zeldzaam voorregt ten deel van gedurende veertig jaren de tuggels van het bewind gevoerd te hebben, en daarbij, in weerwil van zijnen vijf en zeventigjarigen leeftijd, nog in het volle genot zijner lichaams- en geestvermogens te zijn.

De gezondheidstoestand van prinses *Adalbert* van Beieren, infante van Spanje, is, na hare aankomst te Munchen, verergerd, zoodat dagelijks bulletins dien-aangaande uitgegeven worden.

(Per Telegraaf.)

Parijs den 3 november.

Eene uit Konstantinopel ontvangene depêche deelt de ontbinding van het Turksche Ministerie mede. *Reschid*-pacha is tot groot vizier benoemd.

Keulen den 3 november.

De *Oesterr. Correspondenz* heldert heden de tegenstrijdigheden op welke tusschen de berigten van dat blad en die der Parijzer bladen zijn voorgekomen. Het zegt dat de Porte zich bepaald zou hebben bij het uiten van den wensch dat eene schikking tot verzekering der ontruiming van haar grondgebied mogt kunnen getroffen worden, waarbij dat half officieel blad voegt dat eene vereffening wegens dat vraagstuk tusschen de Porte, Engeland en Oostenrijk op den goeden weg is van weldra tot stand te komen.

Binnenland.

's GRAVENHAGE den 3 november.

Bij Zr. Ms. besluiten van den 1 dezer zijn benoemd: tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw mr. *J. W. Gefken*, oud-advocaat-generaal bij het provinciaal

gerechtshof in Zuidholland, benoemd procureur-generaal bij het gerechtshof in Suriname, en tot referendaris bij het departement van justitie mr. *T. Modderman*, h. thans kantontegter te Nijkerk.

Heden heeft er op de uitgestakte goederen van *Z. K. H. prins Frederik*, gelegen onder de gemeente Wassenaar, eene groote jagtpartij plaats van de leden van het *Groot St. Huber*, waaraan *Z. K. H. becherme* heer is. Na afloop daarvan zal bij Hoogstdenzelve een groot diner van die leden plaats hebben.

De graaf van *Randwick*, grootmeester, en mev. *Deutz van Assendelft*, grootmeesteresse van *H. M. de Koningin*, zullen zich den 12 dazer uit de residentie naar Sturtgard begeven, ten einde *H. M.* van daar naar de residentie te vergezellen. *H. M.* zal op Hoogstdenzelver terugreis het Hof van Pruisen een bezoek brengen.

Z. D. H. de Hertog van Saksen-Weimar-Eisenach en Hoogstdenzelver dochter, de hertogin *Anna*, hebben gisteren, na terugkomst van hunne buitenlandse reis, de godsdienstoefening in de Evang. Luthersche kerk bijgewoond, onder het gehoor van den wel eerw. heer *Kilias Koch*, predikant te Rotterdam.

De Minister van Binnenlandsche Zaken, mededeeling ontvangen hebbende van het voornemen der Britsche Regering om eene mededinging te openen tusschen de bouwkundigen van alle Landen, voor het leveren van plannen ten behoeve van de binnen Londen op te rigten Gouvernementsgebouwen, en willende voldoen aan het deswege door de Britsche Regering te kennen gegeven verlangen, heeft ter kennis van de bouwkundigen in Nederland gebragt, dat ook voor hen die mededinging openstaat; dat zij, voor zoo ver zij daaraan zullen wenschen deel te nemen, hunne plannen tusschen den 1 en den 20 maart 1857, vrij van port, behooren in te zenden aan den eersten commissaris te Westminster Hall, en dat, tot het bekomen van de noodige inlichtingen zoo omtrent de voorwaarden waaraan de in te zenden plannen zullen moeten voldoen, de uitgeloopte prijzen als anderszins, de door het Britsche Gouvernement overgelegde stukken ter inzage liggen ten huize van den ingenieur van den waterstaat, belast met de dienst der Landsgebouwen, te 's Gravenhage, bij wien zij zich, des verkiezende, in persoon zullen hebben te verwoegen.

Men verneemt, dat in de najaars-vergadering der Provinciale Staten van Zuidholland, die morgen alhier zal worden geopend, onder anderen ter tafel zullen komen: 1°, het reglement voor het Groot Waterschap van Woerden; 2°, het reglement voor het Hoogheemraadschap van Rijnland, en 3°, een ontwerp-reglement op de uitoefening der groote of zoutharingvischerij in de provincie Zuidholland.

Bij de behandeling van het wetsontwerp tot inkoop en amortisatie van rentegevende nationale schuld, in de afdelingen van de Eerste Kamer der Staten-Generaal (welk ontwerp, gelijk gemeld is, met algemeene stemmen werd aangenomen), heeft de heer van *Sasse van Hisselt* te kennen gegeven, dat hij zich niet wil rangschikken onder hen, die in het verslag als *men* zijn bestempeld (dat *men* het niet voorzigtig acht thans aan verdere vermindering van belastingen te denken). Hij voor zich wilde zijne stem daaromtrent geheel vrij houden, om ter gelegener tijd, wanneer een voorstel tot afschaffing van belastingen zal worden gedaan, dat voorstel te onderzoeken en daaraan al of niet zijne stem te geven.

In het *Polskijblad* treft men onder de vreemdelingen, die op laat der politie verwijderd zijn, onder anderen verschillende personen aan, die bij het Engelsch vreemden legioen gedient hebben, en die zich voor de dienst in Oostindië hadden aangegeven. Zij zijn afgewezen en verwijderd, op grond van gemis aan paspoorten, of ter zaake van ligchaamsgebreken. Het bleek dat sommigen binner zwervende zijn aantroffen, zonder geld of middel van bestaan en dat zij nog maar weinige stuivers van hun ontvangen soldij hadden overgehouden.

ROTTERDAM den 3 november.

De 11. vrijdag avond verdaagde zitting van den Gemeenteraad alhier werd heden middag ten één ure, onder het voorzitterschap van den heer Burgemeester, voortgezet en door 32 leden bijgewoond; afwezig waren de heeren *Beelaerts van Blokland*, van der *Kun*, *Baughlin*, *Sander* en van *Wageninge*.

Na het houden van appèl nominaal, deelde de Voorzitter mede, dat een adres was ingekomen van den heer *J. van der Leeuw*, houdende verzoek om benoemd te worden tot makelaar in assurantie. — Ter visie gelegd tot de volgende vergadering.

Daarna was aan de orde de voortzetting der beraadslagingen over de ontwerp-verordening, regelende het bedrag en de grondslagen eener plaatselijke directe belasting. Over art. 5 werd geene verdere discussie gevoerd en het werd nu bij acclamatie goedgekeurd, zoo als het in de vorige bijeenkomst was gewijzigd.

Art. 6 gaf geene aanleiding tot discussie en art. 7 onderging eenige wijziging van redactie, zoodat die beide artikelen dus werden aangenomen:

„Art. 6. Zij, die in de eerste negen maanden van het jaar belastingschuldig worden, moeten zich aangeven in die klasse, waarin zij voor het loopende dienstjaar vermeenen te behooren, na zich bij den gemeente ontvanger tot bekoming van een biljet van aangifte te hebben aangemeld.

Art. 7. In de som der verteringen van hem, die een eigen huis of buitenverblijf of beide bewoont, van hem die een eigen stal van weelde bezit en in gebruik heeft, moet begrepen of opgenomen worden het bedrag der huurwaarde, waarvoor die goederen of de kohieren der Rijks personele belasting voor het loopende jaar zijn aangeslagen.

Art. 8 luidde als volgt: „De belastingschuldige is twee gulden ten honderd van het middengetal der klasse van vertering, waartoe hij volgens de in art. 3 bedoelde som behoort, verschuldigd.”

Dit artikel gaf tot langdurige debatten aanleiding. — De heer *van Reesema* vond het bezwaar en onbillijk om naar het medium te belasten; vroeger werd naar het minimum belast en zulks was dan nog het beste bij eene zoo ongelijkmatig drukkende belasting als die naar de vertering, want anders zullen zij, die slechts f 500 verteren, moeten betalen alsof zij f 650 verteren, wat vooral drukkend zou zijn voor de lagere klassen, die in den regel verteren wat hun inkomen is. Hij wilde dus het minimum in de plaats van het medium gesteld zien. — De heer *Mees* kon dit bezwaar wel eenigermate deelen en wilde daaraan te gemoet komen door nog tusschenklassen te maken. — De heer *J. van Vollenhoven* zeide, dat het voorstel wegens het medium eigenlijk niet van de commissie was uitgegaan, maar van Burgemeester en Wethouders; de commissie was evenwel ook voor het aannemen van het medium, terwijl bij vermeerdering van het aantal klassen het moeilijk zou vallen na te gaan of de opgaven goed waren. Wat het onbillijk betrof, hetgeen door den heer *van Reesema* was aangevoerd, dit kon hij niet geheel ontkennen, doch zulks zou bij het aannemen van de huurwaarde tot grondslag eveneens het geval geweest zijn; de commissie had echter de opbrengst der belasting en de regelmatigheid in het oog willen houden en was daarom voor het belasten naar het medium. — De heer *Burger* wilde ook naar het minimum belasten en het aantal klassen vermeerderen, en die van f 8000 af ook met f 1000 doen opklommen. — De heer *Hubrecht* merkte ook aan, dat, bij vermeerdering van het aantal klassen, het moeilijk zal vallen de opgaven te beoordeelen. Hij wees er ook op, dat zij die f 500 verteren slechts f 13 belasting zullen behoeven te betalen. — De heer *van Reesema* antwoordde den heer *J. van Vollenhoven*, dat thans alleen sprake was van eene belasting naar de vertering en niet naar de huurwaarde. Hij stemde toe, dat de beoordeeling moeilijk werd bij de inschuiving van meerdere klassen. Hij wenschte dat de belasting veel zou opbrengen, maar niet ten koste der lagere klassen, want hij vond eene belasting van f 13 voor hen die slechts f 500 verteren hoog en drukkend, en was het hierin niet eens met den heer *Hubrecht*. — De heer *Pincoffs* liet hierop volgen, dat eene belasting van f 13 niet te veel was, wanneer men daarbij in aanmerking nam hoe men geen accijns van het brood meer behoeft te betalen, en belastingschuldigen hadden hem verklaard, bij natekening de nieuwe belasting niet te hoog te vinden. Anderen hadden bereids aangetoond, dat eene vergelijking met het vorige jaar niet opging. — De heer *Löhnis* kon het gevoelen van de heeren *van Reesema* en *Mees* wel deelen; de progressie was toch weggevallen en de aftrek van f 500 eveneens, waarom hij als amendement voorstel van de klassen 1—5 naar het minimum en de klassen 6—15 naar het medium te doen betalen. — De heer *van der Hoop* droeg een amendement voor, volgens hetwelk zij die het juist bedrag van hunne verteringen opgeven daarnaar zullen worden belast en de overige naar het medium der klassen. — De heer *Ledeboer* zag geene reden om naar het minimum te belasten en toonde aan, dat voor de laagste klasse het belasten naar het minimum, in stede van naar het medium, slechts een verschil van f 3 bedroeg, daar de belasting alsdan f 10 zou beloopten, welk verschil, zijns oordeels, geen bezwaar voor den belastingschuldige kon opleveren. Hij dacht wijders ook wel, dat zij, die slechts weinig meer dan f 500 verteren, zoo vrij zullen wezen van zich beneden de f 500 aan te geven. — De heer *Smalt* wilde het aantal klassen nog vermeerderen en zou daartoe een voorstel doen. — De heer *Obreen* kon de vrijstelling van hen die f 500 verteren niet goedkeuren; hij meende dat het cijfer van vrijstelling nog wel wat lager kon worden gesteld. — De heer *Hoynek van Papendrecht* kwam hiertegen op en verdedigde verder het belasten naar het medium van alle klassen. — De heer *Obreen* zette zijn gevoelen nog nader uiteen. — De heer *Hubrecht* merkte op, dat de commissie verschillende amendementen te bestrijden had, doch hij verlangde eerst te weten in hoeverre die werden ondersteund. — De Voorzitter liet hierop volgen, hoe hij op nieuw in zijn gevoelen was versterkt, dat de tweeledige grondslag niet zoo was af te keuren. Men had gezegd dat de belasting zoo zwaar niet was, omdat die in de plaats kwam van den accijns op het gemaal, doch de spreker meende aandachtig te moeten maken hoe die accijns juist was afgeschaffd om de mindere standen te ontlasten, zoodat men nu niet naar middelen moest omzien om deze in de plaats daarvan andere lasten op te leggen. — De heer *van Reesema* verklaarde daarop zich met het amendement van den heer *van der Hoop* te vereenigen.

Alsnu werd tot stemming overgegaan. — Het amendement van den heer *Löhnis* werd verworpen met 27 tegen 5 stemmen; voor hetzelfde stemden de heeren *J. W. L. van Oordt*, *Löhnis*, *Roest van Limburg*, *Eickma* en de Voorzitter. — Dat van den heer *van der Hoop* werd, nadat de heeren *J. van Vollenhoven*, *Betz*, *de Bruyn* en de Voorzitter het onuitvoerlijk en tegen den geest der voordragt indruischende daarvan hadden aangewezen, mede verworpen met 23 tegen 9 stemmen; voor hetzelfde stemden de heeren *J. W. L. van Oordt*, *Löhnis*, *van Reesema*, *Prins*, *Roest v. Limburg*, *F. van Vollenhoven*, *van der Hoop*, *Mees* en *H. W. A. van Oordt*. — Het artikel werd vervolgens onveranderd aangenomen met 27 tegen 5 stemmen; tegen stemden de heeren *van Reesema*, *Burger*, *Mees*, *H. W. A. van Oordt* en de Voorzitter.

Art. 9 werd zonder discussie goedgekeurd als volgt: „Hoofden van gezinnen met drie of minder kinderen worden voor het volle door hen verschuldigde bedrag aangeslagen; voor elk kind meer dan drie wordt dat bedrag door Burgemeester en Wethouders met vijf ten honderd verminderd. Kinderen, die een eigen middel van bestaan hebben, zijn hieronder niet begrepen.”

Alsnu kwam in behandeling art. 10, dus luidende: „Voor klassen van vertering boven de vijfduizend gulden wordt het bedrag der belasting voor elken belas-

tingschuldige verhoogd met vijf tot dertig ten honderd, naar den maatstaf van art. 12.” — De heer *Viruly* kwam tegen dit artikel op uit hoofde van het willekeurige, daar de vermeerdering zonder eenigen grondslag was en alleen strekte om de belasting meer productief te maken; hij stelde voor dit artikel en het daarmede in verband staande artikel 12 te doen vervallen. — De heeren *Betz* en *Mees* verdedigden dit amendement. — De heer *Hubrecht* heeft, daar de lagere klassen meer zullen moeten betalen, deze vermindering voor de hoogere klassen niet willen voorstaan. — De heer *van Rijckevorsel* was tegen het amendement; iets arbitrair bleef toch altijd over en hij vond er niets onbillijk in dat hij die meer heeft meer zal betalen; hij kon het echter niet goedkeuren de hoogere klassen te ontlasten, terwijl de lagere werden bezwaard, zulks zou geen goeden indruk maken. — De heer *Viruly* merkte aan, dat de hoogere klassen buitendien toch reeds meer betalen. — De heer *Ledeboer* sprak in gelijken geest als de heer *van Rijckevorsel*. — De heer *van Reesema* was tegen de progressie, welke hij willekeur noemde; hij gaf toe, dat die meer bezit meer moet betalen, maar niet op de wijze als in dit artikel wordt bepaald. — De heer *Plate* was ook geen vriend van de progressie en zou er tegen stemmen, wanneer het eene inkomstenbelasting gold, maar nu het eene verteringsbelasting is, en de lagere standen doorgaans hun geheele inkomen verteren, maar de hoogere niet, kon hij er wel mede instemmen de laatsten van dat overige ook iets te doen betalen. — De heer *Pincoffs* meende, dat de progressie, nu die voor de laagste klassen is vervallen, voor allen vervallen moet. — Tot stemming overgegaan zijnde werd het amendement verworpen met 16 tegen 15 stemmen; voor hetzelfde stemden de heeren *Obreen*, *Schadee*, *Betz*, *van Reesema*, *Prins*, *Roest van Limburg*, *F. van Vollenhoven*, *Bichon van IJsselmonde*, *Smalt*, *Viruly*, *Pincoffs*, *Burger*, *Mees*, *H. W. A. van Oordt* en *van Casteel*. — Art. 10 werd daarna onveranderd goedgekeurd.

Art. 11 was nu aan de orde; het luidde dus: „De klassen van vertering bedoeld in art. 7 zijn de volgende:

Klasse	vertering van	f	500 tot f	800,
1	„	„	„	„
2	„	„	„	„
3	„	„	„	„
4	„	„	„	„
5	„	„	„	„
6	„	„	„	„
7	„	„	„	„
8	„	„	„	„
9	„	„	„	„
10	„	„	„	„
11	„	„	„	„
12	„	„	„	„
13	„	„	„	„
14	„	„	„	„
15	„	„	„	„

Niemand wordt hooger aangeslagen dan naar het middengetal der 15de klasse.” — De heer *Obreen* stelde eene wijziging voor; hij wilde klasse 1 doen zijn voor vertering van f 400—f 600 en klasse 2 voor vertering van f 600—f 800. Dit voorstel werd echter niet ondersteund. — De heer *Smalt* wilde klasse 1 doen zijn voor vertering van f 500—f 600 en klasse 2 voor vertering van f 600—f 800, terwijl hij in de hoogste klassen ook eenige wijziging voordroeg, welk amendement aanvankelijk werd ondersteund, doch niet langer toen de heer *H. W. A. van Oordt* als sub-amendement voorstel, klasse 1 te brengen voor vertering van f 500—600 en klasse 2 voor vertering van f 600—800, en den staat verder onveranderd te laten, welk sub-amendement toen bij acclamatie werd goedgekeurd, nadat de commissie zich daarmede ook had vereenigd. — Het artikel werd daarop dus gewijzigd aangenomen.

De artt. 12—14 werden zonder discussie goedgekeurd; zij luiden als volgt:

„Art. 12. De verhooging volgens art. 10 geschiedt naar den volgende maatstaf: Voor klasse 9 en 10 wordt het bedrag verhoogd met 5 ten honderd.

11	„	„	„	„	10	„	„
12	„	„	„	„	15	„	„
13	„	„	„	„	20	„	„
14	„	„	„	„	25	„	„
15	„	„	„	„	30	„	„

„Art. 13. Zij, waarvan de in art. 3 bedoelde som minder dan f 500 bedraagt, worden niet aangeslagen.

„Art. 14. Personen beneden de 20 jaren, afzonderlijk of te zamen wonende, worden niet als belastingschuldige aangemerkt.”

Hiermede was deze ontwerp-verordening afgehandeld. Vervolgens werden nog zonder eenige belangrijke discussie goedgekeurd de ontwerpen B en C der commissie, zijnde de verordening regelende de invoering der plaatselijke directe belasting en het Raadsbesluit tot afschaffing der dit jaar geheven wordende plaatselijke directe belasting. Nadat nu alles te dezer zake was afgehandeld, verzocht de Voorzitter aanteekening in de notulen, dat hij niet tot invoering dezer plaatselijke directe belasting had medegewerkt.

Ten slotte werd nog bepaald, dat de eerstvolgende vergadering wegens de Zitting der Provinciale Staten eerst aanstaanden donderdag over acht dagen zal worden gehouden.

De zitting werd daarop ongeveer ten half vier ure gesloten.

— Van wege de Nederlandsche Bank zijn den 31sten 11, naar aanleiding van het Koninklijk besluit van den 9 juni 1852 (*Staatsblad* n.º 124), de volgende opgaven openbaar gemaakt: Omloopende bankbiljetten f 82,582,530, saldo's van rekeningen-courant f 21,784,217. 04½ en munt-en muntmateriaal f 65,197,782. 21½.

— Uit Klaaswaal wordt ons den 1 dezer het volgende geschreven: „Heden was het 25 jare dat onze geachte onderwijzer der jeugd, de heer *W. Morre*, alhier zijn ambt bekleedde. Reeds eenige dagen bevorens waren door vele hoogachtende oud-leerlingen en vrienden gelden bijeengebracht, om dezen dag tot eene blijvende herinnering te doen strekken, waarin ook de schooljeugd, van hare zijde, niet was achterwege gebleven. Den vorigen avond werd door den onderwijzer op verzoek eene zijner kamers afgestaan, welke van eenige fraaije meubelstukken etc. werd voorzien, en door versiering met vlaggen een feestelijk aanzien gegeven; gelijk ook het schoollocaal mede door versiering met vlaggen tot het feest werd voorbereid, waarin vooral uitmuntte

een onder eene trofee geplaatst wit kleed, waarop met groen loof waren geborduurd de woorden „25 jarige Ambtsbediening.” Ten 9 ure begaven zich eenige personen in commissie naar den jubilaris om hem de meubelen als anderszins in de opgeschikte kamer aan te bieden, terwijl hem tevens werden overhandigd de lijsten, bevattende de namen der dankbare schenkers, en door den secretaris der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, dep. Klaaswaal, een schrijven werd voorgelezen waarin den feestvierende eene zilveren eere-medaille werd toegezegd. Ten half elf ure begaf zich de netgekleeide schooljeugd in het schoollocaal, alwaar dezelve feestelijk werd onthaald op broodjes en chocolade, enz. Om elf ure begaven zich de heeren Burgemeester, Wethouders en leden van den Gemeenteraad benevens den secretaris naar den onderwijzer, die hem, namens hun edele, een fraai gouden horlogie met toepasselijke inscriptie ter hand stelden, aan welk horlogie door drie belangstellende personen een zware gouden ketting werd toegevoegd, waarna de Gemeenteraad, zich van het schoolfeest ooggetuigen gemaakt hebbende, het schoolgebouw verliet. Geheel gevoel, was het den jubilaris nauwelijks mogelijk zijne erkentenis en dankbaarheid, voor zoo vele blijken van toegenegenheid, uit te drukken. Van verschillende ingezetenen werden daarna nog menigvuldige blijken van sympathie gegeven. Moge dit beknopt verslag menige gemeente uitlokken om ware verdienste op prijs te schatten.”

— Heden is aan de Leydsche Hoogeschool tot doctor in de regten bevorderd de heer *A. A. Weve*, van 's Hage, na verdediging van theses juridicae inaugurales, vergezeld van eene academische proeve: Over de valsheid in geschriften van koophandel.

— Zr. Ms. schooner MACASSAR is den 1 dezer te Hellevoetsluis buiten dienst en het état-major op nonactiviteit gesteld.

— Uit Heusden wordt ons onder dagteekening van den 28sten 11. het volgende gemeld:

Zoo als vroeger vermeld is, werd heden alhier gevierd het 50jarig feest der dotatie van vrouwe *Johanna*, hertoginne van Brabant, wegens bewezene diensten van het collegie van oude schutters van den Voetboog van St. Joris. Daartoe was, door de goede zorg en smaak van acht schutters-dochters, het gebouw uitwendig met groen en bloemen versierd. Boven den ingang der schutterszaal hing de aloude, zonder eenig gebrek geconserveerde Voetboog; daar tegenover hing een zeer antieke kas (waarin de statuten en eedsformulieren of beloften van vroegeren en lateren tijd), in 1588, door *Dirk Hamel*, den vriend van *Nicolaas Blanckaert*, het wapenschild van Heusden in 1617 door den kastelein *Drossaert*, grave van *Wassenaar Odam*, de schoone oude drinkhoorn, rijk in massief zilver gemonteerd, mede door genoemden burgemeester *Hamel* en de burgemeesters *Jean François van Cuyck* en *Dirk van der Horden* geschenken en de zware overoude zilveren ketting met het zilveren paluur en de gaay (papegaai), en de schilden der nog levende schuttersgeslachten huizen). Ter rechterzijde der zaal waren p. m. 150 wapenschilden in zilver opgehangen, door de hoofdmannen bij hun aftreden aan het collegie vereerd; ook de beeldnissen van koning *Willem I* en *St. Georgius* waren doelmatig geplaatst en met groen en bloemen omkransd; ook waren 2 tableaux aangebragt, waarvan het eene de giftbrieven en het andere de namen der feestgenooten bevatte, aller-kunstigst met de pen bewerkt door *H. J. Blaiser*. Een uitnemend schoon gezigt leverde de zaal, met Oranje en Vaderlandsche vlaggen gedrapeerd, op. Ten 12 ure op den middag verzamelden zich de schutters met hunne dames en gasten in de schutterszaal, alwaar door den Noordbrabant, eene redevoering werd gehouden over de geschiedenis, verdiensten, aloude statuten en costumeyn van het collegie, na afloop waarvan het schutters-gilde en dat van *St. Blasius*, voorafgegaan door de vereenigde harmonien van Heusden en Herpt, voor het schuttersgebouw verschenen en oude schutters van *St. Joris*, bij monde van den hoofdmann van *St. Blasius*, den heer *van Kieboom*, met dezen feestdag geluk wenschten. De heer *Gerlach* beantwoordde zijne welgemeende toespraak door dank te zeggen voor de bewezene hulde en de wenschen wenschen aan het scherpschutters-gilde van *St. Blasius* uit te reiken een zilveren gedenkpenning, die onmiddellijk aan den standaard van *St. Blasius* werd opgehangen. Nu liet zich het *Wilhelmuslied* en *Wien Nebrlands bloed* hooren, onder het gejuich van eene jubelende menigte en nam de plechtige optocht van oude schutters met hunne dames en gasten, door de met vlaggen versierde straten met de muziek aan het hoofd, onder geleide van het scherpschutters-gilde van *St. Blasius* in costume, een aanvand. Voorop bespeurde men den hoofdmann, den heer *Gerlach*, omhangen met eene der zilveren ketens, met het paluur en verdere insignien, terwijl de schutterij met het beeld van *St. Joris* en de dames en gasten met de kleuren van Heusden versierd waren. De optocht werd door het schoonste herfstweder begunstigd. Na afloop waarvan men zich in de schutterszaal aan een rijk voorziedisch (door de zorgen der heeren *van Eyk* te Heusden en *Janssen* te 's Bosch bereid) plaatste. Het oog der aanwezigen viel onmiddellijk op de rijk uitgevoerde menus, vervaardigd door den heer *Demelinne* te 's Bosch, waarop de wapens der nog levende schutters-geslachten, met name *Malingré*, *Bax*, *Roemer*, *Vrede*, *Verhagen*, *Gerlach* en *Prillewitz*, in goud, zilver of hunne eigen aardige kleuren waren aangebragt; ook werd men verrast door een kunstig bewerkten tempel, waarin het beeld van *St. Joris*, gedragen door 7 zuilen, voerende de zoo even gemelde schutterlijke familiewapenen. — Het dessert werd aangevangen met vijf officiële toasten, als 1, op Z. M. den Koning, uitgebragt door den hoofdmann; 2, de nagedachtenis van vrouwe *Johanna*, hertoginne van Brabant, de laatste vrouw van Heusden, ingesteld en gedronken met den hoorn, door den oudsten schutter den heer *C. M. P. Malingré*; 3, de provincie Noordbrabant, door het lid der commissie *C. M. Malingré*; 4, de stad Heusden, door het lid der commissie *Jozeph Malingré*, en 5, de gasten, door het lid der commissie den heer *J. A. J. Gerlach*. Tal van vrije toasten wisselde af met den aangenaamsten kout, en niet dan na middernacht scheidden de aanwezigen, hoogst voldaan over de viering van een feest, dat voortaan tot de blijdste herinneringen zal behooren van velen, die het voorrecht hadden er aan deel te nemen.

AMSTERDAM den 3 November.
 GRANEN enz. Tarwe slap en veelal lager verkocht, alleen Cubanka wat hooger; 123, 127 & bonte Pools. f 425, f 450; 129 & N. Rijn f 420; 154 & N. Bovenl. f 350; 130 & N. bonte Pools. f 485; 127, 128 & O. bonte dito f 475, f 485; 151 & Cubanka f 370. Gedroogde Rogge bij partij f 3 hooger, ongedroogde prijshoudend, 118, 119 & Arch. f 232, f 235; 123 & Pruis. f 270; 120 & Amerik. f 252, f 255; 147 & N. Int. f 250; 118 & Petersb. f 230. Gerst lager, 111 & Mannheimer f 250; 95 & N. Vr. Winter f 175. Haver zonder handel. Boekweit f 10 lager; 116, 118, 119 & Amersfoorder en Bijkkerker f 220, f 223, f 226; 117, 118 & Gordijker f 223, f 226. ZADEN enz. Koolzaad: op 9 v. Olie, te leveren in Nov. f 347, in April f 874. Lijnzaad f 5 hooger; 105 & Archangel f 347, Raapolle prijshoudend: op 6/w. f 564, vlieg. f 554; 1 Nov. f 55, f 54; 1 Dec. f 524; 1 Mei f 49. Lijnolie flauwer: op 6/w. f 543, vlieg. f 534; 1 Nov. f 53 a f 524. Hennepolie op 6/w. f 564, vlieg. f 55. Raapkoeken per 1040 stuks f 105. Lijnkoeken per 104 stuks f 9 a f 14.
 KANARIEZAAD met veel vraag: ruim 2500 mud werden meerendeels voor uitvoer tot f 14 a f 15 afgedaan. De voorraad zoowel hier als aan de Maan is belangrijk verminderd. Van nieuwe soorten werd nog weinig of niets aangehouden. De vraag voor buitenlandse rekening blijft aanhouden, en zou men tot vorige prijzen bij partij kunnen plaatsen, doch over het algemeen houdt men hogere.
 Overzicht van GRANEN en ZADEN gedurende de vorige maand. Aanvoer uit zee: 1999 last Tarwe, 2978 last Rogge, 50 last 20 mud. Boekweit, 104 last 14 mud Gerst, 10 last Erwtten, 173 last 15 mud Lijnzaad, 1018 last Raapzaad en 22099 & Meel; van den Rijn: 82 last 20 mud Tarwe, 14 last 3 mud Boekweit, 161 last 87 mud Gerst en 317,100 & Meel; van België: 112 last 19 mud Rogge. — Uit- en doorvoer naar zee: 11 last 8 mud Tarwe, 214 last 5 mud Haver, 43 last 6 mud Gerst, 10 last 13 mud Erwtten, 31 last 15 mud Bonen, 25 last 11 mud Raapzaad en 300 & Meel; naar den Rijn: 276 last 5 mud Raapzaad. — Onslag in Entr.: 43 last Tarwe, 23 last Rogge Rott., 85 last 10 mud Raapzaad. — Uitslag uit Entr.: 56 last 15 mud Tarwe, 67 last 5 mud Lijnzaad en 626 & Meel.
 KWARTERZAAD: Van nieuw rood werd in de vorige maand nog weinig aangehouden: een paar partijen van den Bovenrijn van ord. kwal. werden op levering tot f 39 a f 40 gelaten en in de laatste dagen een partijje aansluitend tot f 39 a f 40 voor uitvoer afgedaan. Van wit werd weinig aangehouden en door vermeerderde vraag hooger betaald: 20 b. Bovenrijnsch bragtoe f 45 op. Voor beide soorten neemt de vraag toe, vooral voor Engeland, alwaar men niet zonder grond vreest dat de oogst zoowel in hoeveelheid als kwaliteit zeer zal tegenslaan, en daar ook van andere buitenlandse plaatsen de berichten ten dien opzichte niet gunstig zijn, zoo verwacht men bij den niet-betekenen voorraad van jaarlijc hooger prijzen.

Handelsberichten.
ROTTERDAM den 3 November.
 TABAK. Heden werden verkocht 50, 40 en 38 v. Maryland, per Gustav.
 MEERKRAP. Tot de vorige prijzen waren meer verkopen. De meeste houders zijn echter ongenegen lager af te geven.
 VLAS. De aanvoer ter markt van heden raumde grif op tot overanderde prijzen. Op het land was gedurende de vorige week wederom veel handel.

LIVERPOOL den 31 October.
 KATOEN. Gedurende deze week bleef de markt in eene flauwe stemming, ofschoon de houders niet lager dan 4 d. voor ord. Amerik. wilden aannemen. Brazil en Egyptische soorten zijn ferm gebleven, terwijl Suratte moedelijk vorige prijzen konden bedingen. Heden sluit de markt stil met verkoopen van 8000 b., waarvan 2000 voor speculatie en uitvoer. De verkoopen der week bedragen 53110 b., waarvan 6330 b. Amerik., 100 b. Maceio, 230 b. Egypt. en 2210 b. Suratte op speculatie zijn genomen, benevens 3640 b. Amerik., 500 b. Bahia, 500 b. Egypt. en 3250 b. Suratte voor uitvoer. De tegenwoordige voorraad wordt begroot op 448880 b., tegen 455,520 b. in 1855. De invoeren sedert 1 Januarij tot heden bestaan uit 2,085,667 b., tegen 1,825,043 b. in 1855. De noteringen zijn heden als volgt:

	Inf. ord. & midd.	Fair a good fair.	Good & Fine.
Georgie l. s.....	94 a 134	17 a 18	21 a 30
ditto c. s.....	54 - 64	74 - 74	74 - 74
Mobile.....	54 - 64	74 - 74	74 - 74
New-Orleans.....	54 - 64	74 - 74	74 - 74
Pern. en Par.....	7 - 74	74 - 74	8 - 84
Egypte.....	6 - 64	74 - 74	8 - 11
Suratte.....	4 - 5	54 - 54	54 - 54

SUIJER ferm met middelmatigen omgang. — KOFFIJ. De houders blijven ferm, ofschoon er voor uitvoer weinig gevraagd wordt. — RIJST zonder verandering. — HARST. Gedurende deze week werden 3500 b. omgezet van 4/8 tot 4/7 voor ord.; 4/8 a 5/ voor beters soorten, en voor fine 10/8 a 12/ per cwt. — THEE met goede vraag, vooral voor ord. Congo, welke verhandeld werd van 94 d. tot 94 d. — TALK goed gezocht, meerendeels oude Y C tot 55, nieuwe 56/ a 57. Reuzel flauw op 75/ per cwt.
ODESSA den 20 October.
 GRANEN steeds dalende, vooral de meest gebruikelijke soorten van Tarwe; oude drooge blijft prijshoudend, alleen door den weinig aanwezig zijnde voorraad. — TALK zonder omgang. — HUIDEN Ca. 500 Koehuiden zijn omgezet tot R. 54 per stuk. — LIJNZAAD zonder handel. — WISSELKOERS. Londen 3/m. 6. 15 a 6. 16, Marseille 4124 a 4114, Weenen 1724 a 1734.
NAPLES den 31 October.
 DROP. Hiervan zijn gedaan 80 k. genaamd bon Choix Lodgo, tot d. 294. — AMANDELEN. Zoete gedaald tot d. 37 aan boord met 24 pc.; — SAFFRAAN. Oude d. 3. 80 per & met 24 pc. De nieuwe oogst belooft overvloedig te zullen zijn. — OLIE. Vaste markt met meerder omgang, daar van Tarate veel voor Engeland verscheept is. — RACIJN gesuuteneerd: op 18/m. tot d. 18. per cantare met 24 pc.; op 30/m. tot d. 19. Er zijn alzo reeds 20,000 cantares naar Engeland verscheept. — WISSELKOERS. Amsterd. 90/d. 44. 80. Frankfurt a/M. 75/d. 44. 80. Hamburg 90/d. 40. Londen 90/d. 5. 40. Marseille 70/d. 21. 10. Paris 80/d. 21. 10. Weenen 70/d. 50. 30.
MALAGA den 25 October.
 OLIEFOLIE is betaald met 119 pesos, bijv. med met vraag.
LIVORNO den 25 October.
 SUIJER met belangrijken omgang gedurende deze week, daar de prijzen van Geraffineerd, na eene daling in den loop der week van 3 m. 4 pc., zich weder geheel hersteld hebben. In Ruwe soorten zijn omgezet 1300 k. Havana n. 12 tot 36 lres, 200 k. n. 9. 14/1 tot 39 a 40 lres en 150 k. n. 13 tot 37 a 37 1/2 lres. — WISSELKOERS: Weenen 276 p. 294 g. Londen 29 p. 28. 90 g. Frankrijk 114 p. 114 g.

Advertentien.
 Voor de vele bewijzen van belangstelling, ter gelegenheid van ons **Huwelijk**, betuigen wij, mede uit naam onzer Ouders, opregten dank.
 Rotterdam C. M. MOLL SCHNITZLER,
 3 November A. P. A. MOLL SCHNITZLER,
 1856. VAN DE GRAFT.

Heden overleed, tot mijne diepe droefheid, mijn hartelijk geliefde Echtgenoot J. P. BAUMGARTEN, in den ouderdom van 77 jaren.
 Rotterdam M. DE VAAL,
 1 November 1856. Wed. J. P. BAUMGARTEN.
 Eenige kennisgeving.

Heden overleed, na een smartelijk lijden van eenige dagen, tot diepe droefheid van mij, mijne Kinderen, Behuwd- en Kleinkinderen, mijn hartelijk geliefde Echtgenoot JACOB RODENBURG, in den ouderdom van ruim 59 jaren.
 Berkel JANNETJE MOLENAAR,
 2 November 1856. Weduwe J. RODENBURG.
 Strekkende deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

* * Al degenen die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan wijlen den Heer GEORGE NEUGEBAUR, in leven Particulier, gewoond hebbende en op den 28 September 1856 overleden aan den Hoogenzeedijk, wijk 13, n. 138, te Rotterdam, gelieven daarvan Opgave of Betaling te doen ten Kantore van de Notarissen VAN DER HOEVEN & LORIE, Beursplein, n. 3, te Rotterdam, vóór of op den 15 November 1856.

GENERAL SCREW STEAM SHIPPING COMPANY.
 (Incorporated by Royal Charter.)
WEKELIJSCHES DIENST TUSSEN ROTTERDAM EN LONDEN voor Goederen en Vee.
 Het Engelsche Schroef-Stoomschip **SIR ROBERT PEEL,**
 Kapitein John Böcker.
 vertrekt **WOENSDAG 5 November**, des morgens vroeg.
 Adres bij de Agenten **GEORGE LEVINGSTON** en **J. A. HOUWENS**, te Rotterdam, en **W. H. CAREY & SON**, 34 Mark Lane, Londen.

De PUBLIEKE VERKOOPING van eenen **WINDKORENMOLEN** en **BROOD-BAKKERIJ**, te Cappelle op d' IJssel, benevens van Twee **HUIZEN**, te Barendrecht, en bepaald op Zaterdag den 8 November 1856, ten overstaan van den ondergeteekenden Notaris, zal alsdan **geen doortgang hebben**.
 D. C. KLEY.

* * H. S. VAN RIJSOORT, Notaris gevestigd te Charlois, zal op Zaterdag den 8 November 1856, des voormiddags ten 10 ure, in het gewone Lokaal te Rhooft verkopen: eene aanzienlijke Partij **Erven en Wigen HAKHOUT**, staande in de Grienden der Heerlijkheden **Rhooft en Penderrecht**.
 Informatie te bekomen bij den Rentmeester dervoorzede Heerlijkheden en ten Kantore van den Notaris **VAN RIJSOORT**.

OPENBARE VERKOOPING van YPEN- EN ESSENBOOMEN, RIET- EN HOUTGEWAS, en VERHUURING van Wei- of Grazerlanden.

DIJKGRAAF en HOOGHEEMRADEN der GRONDHEERLIJKHEDEN CHARLOIS en KATENDRECHT zijn voornemens om op Vrijdag den 14 November 1856, des voormiddags aanvangende ten 9 ure, ten overstaan van den Notaris **H. S. VAN RIJSOORT**, residentende te Charlois, en ten Huize van **van Gent**, wonende aldaar, publiek te verkoopen:
 Ruim 150 **YPEN- en ESSENBOOMEN**, waaronder zware en gave **ESSEN**, allen geschikt voor Pomp- en Blokmakers of ander Werkhout, staande aan de Hille en Katendrechtse Dijken; voorts eenige Bunders te veld staand **RIET**, vierjarige **WIGGEN-GRENDRIJS**, vijftienjarig en zevenjarig **ELSGEWAS**, benevens ruim honderd koopen **WIGGEN HOOFDSTOVEN RIJS**.
 Verder **TE VERHUUREN** eenige Bunders **WEI- of GRAZERSLANDEN, DIJK en KADEN**.
 Informatie en aanwijzing te bekomen bij den Rentmeester, wettende te Katendrecht.

ALDE WERKEN VAN HENDRIK CONSCIENCE.
 Bovenstaande **WERKEN** zullen binnen den tijd van twee jaar verschijnen en eene verzameling uitmaken van 38 Deelen, die den Intekenaren berekend worden ad 60 Cents per Deel. Ieder **WERK** zal worden opgeleust door eene **keurige Graveur**; de afziedende Intekenaren ontvangen bovendien, als **Premie**, een Exemplaar van het **PORTRET** van **HENDRIK CONSCIENCE**, op groot Papier gedrukt.
 De Intekening staat open bij de Uitgevers **J. P. VAN DIJCK & C.**, te Antwerpen, en bij de Boekhandelaars **ALTMANN & VAN DER PALM**, te Rotterdam, bij welke laatste tevens een uitvoerig Prospectus dezer populare onderneming gratis verkrijgbaar is.

Openbare Verkoop.
 De Notaris **VAN DER WAYFORT**, residentende te Ridderveld, is voornemens op Woensdag den 12 November 1856 te IJsselmonde te verkoopen:
 1. Des morgens ten 9 ure, vóór het huis bewoond door **A. VAN ES**, gr. A. nummer 109.
 Eenige **MEUBELAIRS GOEDEREN** en **WINKELGEREEDSCHAPPEN**, bestaande in **KABINET**, 2 **BEDDEN** met Toebehooren, **TAFELS**, **STOLEN**, **SPIEGELS**, **SCHILDRIJEN**, **KOPER**, **TIN**, **BLIK** en **AARDEWERK** enz.; voorts een **TOONBANK**, **ZOUTKIST**, **OLIEKIST**, **GRUTBAK** enz.
 En 2. Des namiddags ten 3 ure, ten huize van **P. DE LIJSTER**, J. Z.
 Een hecht en sterk **HUIS** en **ERF**, staande en gelegen te IJsselmonde, in de Dorpstraat, get. A, n. 141, Kadaster sectie B, n. 298. Te aanvaarden met den 1 Februarij 1857.

* * Bij **W. C. DE VLETTER** is van de Pers gekomen:
WAT IK ZING.
 Zes driestemmige Liederen voor de Nederlandsche Jeugd. Woorden van **M. H. KLUITMAN**, Muziek van **J. H. BEKKER**, Muzikdirecteur te Gouda. Prijs 10 Cents.
 Van denzelfden Componist is bij bovengenoemden mede uitgegeven:
ACHT DRIESTEMMIGE KINDER-LIEDEREN. 30 Cents.
DE DANKBAARHEID. Kleine Cantate voor drie Vrouwen- of Kinderstemmen, met begeleiding van Piano-Forte. Partituur f 1. 50. Stemmen f 1. 20.
LOF DER TOONKUNST, Cantate voor drie Stemmen, met begeleiding van Piano-Forte. Partituur f 2. Stemmen f 1.
ZES DRIESTEMMIGE KOREN, op Woorden van **M. H. KLUITMAN**. N. 1. Zangers Feestkoor. Partituur f 0. 60. Stemmen f 0. 30.

* * Het **HUIS, BOVENWONINGEN** en **ERVE**, in de Leeuwelaan te Rotterdam, op den 29 October 1856 door de Notarissen **VAN DER HOOP** en **REEPMAKER** geveild, zal op **MORGEN** den 5 November aanstaande, des middags ten één ure, in het Notarishuis aldaar worden Afgeslagen.

OPENBARE VRIJWILLIGE VERKOOPING.
 De Notarissen **VAN DER HOOP** en **REEPMAKER**, residentende te Rotterdam, als last hebbende van hunne Principalen, zijn voornemens om op Woensdag den 12 November 1856, des middags ten één ure, in het Notarishuis aldaar, in het openbaar te veilen en te verkoopen:
 N. 1. Een **PAND**, bestaande in **BENEDENHUIS**, en onderscheidene **BOVENWONINGEN** met **ACHTERHUISJES**, **OPEN PLAATS** en **ERVEN**, staande en gelegen achter het Verbrande Klooster te Rotterdam, wijk 11, n. s. 688 en 690, Kadaster sectie M, n. s. 748 en 749, te zamen ter grootte van 1 Roede 60 Ellen. Grondbelasting over 1856 f 50. 42. Verhuurd in 12 Percelen, per week, te zamen voor f 490. 60 's jaars.
 N. 2. Een **HUIS, BOVENWONINGEN**, **OPEN PLAATSJE** en **ERVE**, staande en gelegen aan de westzijde van de Vijversteeg te Rotterdam, wijk 11, n. 696, Kadaster sectie M, n. 755, ter grootte van 32 Ellen. Grondbelasting over 1856 f 9. 35. Verhuurd in 3 Percelen, per week, te zamen voor f 91 's jaars.
 N. 3. Een **PAKHUIS**, met **BOVENWONINGEN** en **ERVE**, staande en gelegen naast het Perceel N. 2, wijk 11, n. 695, Kadaster sectie M, n. 754, ter grootte van 32 Ellen. Grondbelasting over 1856 f 11. 54. Verhuurd in 3 Percelen, per week, te zamen voor f 80. 60 's jaars.
 De Percelen N. 1, 2 en 3 zullen ieder afzonderlijk worden geveild en ook gecombineerd worden afgeslagen.
 N. 4. Een **HUIS** met **BOVENWONING**, **OPEN PLAATSJE** en **ERVE**, staande en gelegen aan de oostzijde van de Korte Lijnstraat te Rotterdam, wijk 10, n. 257, Kadaster sectie L, n. 656. Grondbelasting over 1856 f 9. 34. Verhuurd per week voor f 80. 60 's jaars.
 Nadere onderrichtingen zijn te bekomen ten Kantore van de genoemde Notarissen, en zullen de te veilen Panden twee dagen vóór en op den dag der veiling kunnen worden bezigtigd.

OPENBARE VRIJWILLIGE VERKOOPING.
 De Notarissen **VAN DER HOEVEN** en **LORIE**, residentende te Rotterdam, zullen op Vrijdag den 7 November 1856 veilen, en Vrijdag den 14 November 1856 verkoopen, beide des voormiddags ten 10 ure, in de Herberg **het Hof van Holland**, te Zevenhuizen, 69 Bunders 88 Roeden 20 Ellen uitmuntende **WEI- en BOUWLANDEN**, aan elkander gelegen in sectie E van den Zuidplaspolder, gemeente Nieuwerkerk aan de IJssel, strekkende van den Ringdijk oostwaarts tot de Bersten Toer, bekend op de Polderkaart n. 1 a 22, en het Kadaster sectie Bas, n. s. 239 a 279. Polderlasten over 1856 f 9. 50 per Bundel. Verhuurd tot het Ontbloot der Gewassen of 1 November 1858, in 10 percelen, te zamen voor f 2540. 72 's jaars. De veiling zal geschieden in 9 percelen en de verkoop eerst perceelsgewijze, daarna in combinatiën, alles breeder bij Aanplakbiljetten vermeld.
 Nadere inlichtingen te bekomen ten Kantore van de Notarissen **VAN DER HOEVEN** en **LORIE**, Beursplein n. 3, te Rotterdam, of bij den Bouwman **JAN VAN DORP**, te Zevenhuizen.

De Ondergeteekenden hebben de eer het geacht Toonkunstminnend Publiek van Rotterdam te verhooren, dat **INTEKENINGS-LIJSTEN** tot deelneming aan het **Concert ERUDITIO MUSICA** voor het aanstaande Wintersaizoen, voorhanden zijn in de Muziek-Magazijnen van de heeren **W. C. DE PLETTER**, hoek van den Houtruin, en **L. B. LICHTENAUER**, in het Dépôt van **B. SCHOTT ZONEN**, op de Hoogerstraat.
 Het Orkest, onder leiding van den Heer **W. HUTSCHENRUYTER**, te zamen gesteld uit de voornaamste Toonkunstnaren te dezer Stede, wordt nog versterkt door eenige der eerste meesters van elders.
 Men blijft uitsluitend met de beroemdste In- en Buitlandsche Virtuozen engagementen aangaan, en tracht te veel mogelijk zorg te dragen voor de opvoering der meest Classieke en Voortreffelijkste Werken der beste Oude en Nieuwe Toondichters.
 De Ondergeteekenden bevelen hunne Onderneming voortdurend aan de welwillende belangstelling van alle ware Muziekvrienden, en hopen door eene ruime deelneming te worden in staat gesteld den ouden roem van **Eruditio Musica** wederom te kunnen handhaven.
 Directeuren van het Concert **ERUDITIO MUSICA**:
 Rotterdam B. TOURS.
 October 1856. S. GANZ.

SALON DES VARIÉTÉS, te Rotterdam, in de Lombardstraat, onder Directie van **EDUARD BAMBERG**.
 Op DINGSDAG den 4 NOVEMBER 1856:
VADER JOB, of **Graaf en Bedelaar**, groote Comedie-Vaudeville, in 3 bedrijven, naar het Fransch. Na hetzelfde naar het Fransch. De Rollen van **Gros Jean** in het vóór- en die van **Dogard** in het Nasuk zullen door den Heer **Eduard Bamberg** vervuld worden.
 Entree 75 Cents in vertering. — Aanvang ten 8 ure.
 Te Rotterdam, bij **ARRÉNBERG & VAN REYN**.

HANDELINGEN

VAN DEN

GEMEENTERAAD VAN ROTTERDAM.

B I J B L A D,

behoorende bij de *Rotterdamsche Courant* van
Dingsdag 4 November 1856, n.º 262.

AVONDZITTING

van VRIJDAG 31 OCTOBER 1856.

De vergadering werd door den heer Burgemeester geleid en door 32 leden bijgewoond; afwezig waren de heeren van der Dussen van Beefingh, Eickma, J. W. L. van Oordt, Plate en Sander.

Na het houden van appèl nominaal, zeide de Voorzitter den vorigen dag verzuimd te hebben mede te deelen, dat ook een verzoek was ingekomen van den heer Ed. Bamberg, directeur van het tooneelgezelschap in de Salon des Variétés in de Lombardstraat alhier, waarbij ook deze voor zijn tooneelgezelschap ondersteuning uit de gemeentekas verzocht; de Voorzitter sloeg voor, om dit adres in handen te stellen van Burgemeester en Wethouders, ten einde deswege een praec-advies uit te brengen. — Dienovereenkomstig werd besloten.

Vervolgens sloeg de Voorzitter voor, van de thans afgekondigde verordening op het gebruik der havens en wateren, even als zulks vroeger had plaats gehad, veranderingen in de Engelsche, Fransche en Hoogduitsche taken te doen maken en verkrijgbaar te stellen, wat de goedkeuring der Vergadering wegdroeg.

Wijders berigtte de Voorzitter, dat de verkoop had plaats gehad der schuiten, in het volkschuitenvoer op Delft in gebruik, en dat die bij mijning f 2730 hadden opgebracht, doch niet aan de schippers in dat veer waren te deel gevallen, welke schippers echter voornemens waren zich schuiten aan te schaffen en de dienst te blijven waarnemen zoo lang het veer niet is opgeheven.

Als nu was aan de orde de voortzetting der algemeene beradslagingen over het rapport der speciale commissie betrekkelijk de plaatselijke directe belasting.

De heer *Viruly* verdedigde het aannemen van het voorstel van conciliatie in het vorig jaar bij de toen bestaande omstandigheden, doch thans, ook door de ondervinding van een jaar geleerd, achtte hij het wenschelijk niet langer den dubbelen grondslag te behouden en wanneer hij dan moest kiezen tusschen de twee grondslagen koos hij dien van de vertering gelijk de commissie had voorgedragen; die grondslag had toch tot geene belangrijke of zeer onaangename reclames aanleiding gegeven, terwijl de grondslag van de huurwaarde oorzaak was geweest, dat sommigen, hoewel zich geheel aan de wet houdende, minder hadden betaald dan zij eigenlijk verplicht waren. Hij zou derhalve in het algemeen voor het voorstel der commissie stemmen, maar tegen art. 10 (de progressie).

De heer *Burger* was van een geheel ander gevoelen; liefst zou hij de beide grondslagen behouden zien, daar zulks de oorzaak niet was van de mindere opbrengst der belasting, maar wel de onjuiste classificatie; moest hij echter tusschen de twee grondslagen kiezen, dan zou hij zich voor die van de huurwaarde verklaren.

De heer *Bichon van IJsselmonde* zag in het voorstel niets anders dan hetgene ten vorigen jare reeds was voorgedragen, om eene belasting naar de vertering te heffen, alleen zouden de belastingschuldigen meer moeten betalen; zijne bezwaren waren dus dezelfde gebleven, te weten: de onzekere opbrengst, de progressie, de vrijdom, het onderzoek door eene commissie. In de theorie mogt wellicht één grondslag boven twee te verkiezen zijn, doch in de gegeven omstandigheden wilde hij den dubbelen grondslag behouden zien, ook omdat de burgerij daaraan nu gewend is.

De heer *van Casteel* was voor eene belasting naar de vertering, daar de huurwaarde niet altijd een zekere maatstaf was, wat hij met voorbeelden staafde; die naar de vertering achtte hij de rationeelste en het was gebleken hoe $\frac{2}{3}$ der burgerij geen bezwaar in zoodanige belasting zag. Hij reserveerde zich echter zijne stem nopens art. 10 (de progressie).

De heer *van Reesema* hield eene uitvoerige rede tot verdediging van eene belasting naar de huurwaarde en bestrijding van die naar de vertering; hij ving aan met te bekenen dat er moed toe behoorde om zulks te doen na al het gesprokene en geschrevene, en gaf daarbij zijne verwondering te kennen hoe een lid, dat ten vorigen jare den grondslag der huurwaarde zoo sterk had voorgestaan, nu ontrouw was geworden en de belasting naar de vertering voorstond, doch uit het den vorigen dag door den heer *Blom* aangevoerde meende de spreker te mogen besluiten, hoe dat lid alleen aan het wankelen was en inderdaad eene belasting naar de huurwaarde beter achtte dan naar de vertering. De spreker bleef echter het project der commissie bestrijden en maakte er geen verwijt van aan de commissie, dat zij verder is gegaan met haar mandaat dan hij meende dat de bedoeling was, want daardoor was hij in de gelegenheid een voorstel te bestrijden, hetwelk zoo goed was als de commissie het maken kon. Het verwonderde hem echter dat dezelfde commissie met hetzelfde zelfvertrouwen over dit voorstel sprak als ten vorigen jare over haar voorstel met den dubbelen grondslag, en hierin vond hij eene reden voor den Raad om nu uit eigen oogen te zien. De belasting had toch in het vorig jaar bitter gefaald, zoo als was voorspeld dat gebeuren zou, hetwelk welenig genoeg was voor hen die er zich tegen verklaarden, in zoo verre men genoeg kan smaken over iets dat ten nadeele der gemeente uitloopt; geheel Rotterdam werd toch bij de uitschrijving der belasting eene rekenschool en ieder berekende hoe het goedkoopste van de belasting af te komen; dat zoo velen de belasting naar de ver-

tering verkozen was alleen omdat die het goedkoopste voor hen uitkwam en niet omdat zij aan deze de voorkeur gaven boven die naar de huurwaarde; ware toch de verteringsbelasting het vorig jaar opgemaakt even als nu, dan zouden voorzeker alende belasting naar de huurwaarde hebben verkozen, terwijl velen de belasting naar de huurwaarde nu hebben verkozen uit overtuiging, ofschoon zulks tot hun nadeel was. Hij bleef het project bestrijden, omdat hij nog niet overtuigd was dat eene verteringsbelasting eene belasting was volgens de wet, waarbij hij opmerkte dat de tegenwoordige Minister van Binnenlandsche Zaken zoodanige belasting wellicht ook niet aan Z. M. ter goedkeuring zal voordragen, even als door hem soortgelijke ontwerpen van Gouda en Schiedam zijn teruggezonden; hij bleef het project ook bestrijden, omdat hij de voorgedragen belasting reactionnair en in strijd met de gemeentewet vond en een geheel anderen geest ademende dan steeds hier is gevolgd, want men was tegen de accijnsen, omdat die onbillijk zijn, en nu ging dit project denzelfden wug op, drukte ongelijk en liet de mindere standen meer betalen dan de hoogere. Hij zette vervolgens nader uiteen, dat het project de lagere standen te zwaar drukt, want de vermindering is weggenomen en men zal naar het medium in stede van naar het minimum moeten betalen, zoodat die standen oneindig meer te dragen zullen hebben dan vroeger, daar de belasting voor hen verzevendubbeld zal worden, terwijl de hoogere standen slechts weinig meer worden belast; zij die toch f 2 betaalden zullen f 13 en meer moeten betalen, wat tot ontevredenheid zal leiden, en hij hoopte dat daarvan geene afkeurenswaardige tooneelen zoo als elders hebben plaats gehad de gevolgen zouden zijn; zij die van f 500 moeten leven zullen f 13 belasting moeten betalen, maar hoe zou het nu gaan wanneer later bij meerdere behoeften het aantal percenten moest worden verhoogd, zou dan de belasting ook voor deze weder worden verdubbeld; zulks was eene onmogelijkheid en moest noodwendig tot misrekening leiden. Wat het progressieve der belasting betrof, zulks bleef hij even als ten vorigen jare willekeur noemen. Verder ging hij den uitslag dezer nieuwe belasting na, en meende dat het onzeker was of de opbrengst f 220,000 zou bedragen, gelijk de commissie dacht, want, zijns oordeels, werd thans eene geheel nieuwe proef genomen, en hij hoopte dat die proef mogt gelukken, maar twijfelde daaraan. Ten slotte voerde de spreker nog aan, dat geene enkele gemeente ons voorbeeld wat het belastingstelsel aangaat had gevolgd, wat mede tegen dat stelsel pleitte, terwijl men elders de huurwaarde tot grondslag der belasting had genomen, wat ook door den tegenwoordigen Minister van Binnenlandsche Zaken was aanbevolen.

De heer *Blom* zou niets afdingen op den lof van moed, welken de vorige spreker zich zelf toegezwaaid, maar hij mogt niet zwijgen op de uitdrukkingen welke die spreker omtrent hem had gebezigd, alsof hij ontrouw en afvallig zou zijn geworden en ten sterkste protesteerde bij tegen de uitdrukking alsof hij zich zou hebben laten overhalen, beprat. Hij herhaalde, dat, hoewel in abstracto de grondslag der huurwaarde een meer vaste maatstaf is, alle grondbeginselen niet gestreng toegepast kunnen worden en naar de omstandigheden gewijzigd moeten worden. Hij zou de beantwoording van den heer *van Reesema* voor zijne medeleden overlaten, maar wilde alleen zeggen, dat het thans geene nieuwe proef is, daar men de ondervinding van een jaar voor zich heeft, en dat men het ontwerp niet kan beschuldigen van de lagere standen te drukken ten voordeele der hoogere, maar dat de belasting meer moet opbrengen en het nu billijk is die klassen meer te laten betalen, welke te weinig betaalden.

De heer *Pincoffs* was van oordeel dat de commissie niet te ver was gegaan, wat hij in de eerste plaats uiteenzette. Daarna verklaarde hij de voorkeur te geven aan een enkelen boven een dubbelen grondslag, want bij het bestaan van een dubbelen bleef de opbrengst altijd onzeker. Hoewel aan eene belasting naar de vertering ook bezwaren waren verbonden, gaf hij daaraan nog de voorkeur bij gebreke van eene betere, want met die naar de huurwaarde gingen nog meer bezwaren gepaard. Zijns oordeels beheerschte eene zaak alles, namelijk dat de belasting regtvaardig moet zijn en zulks was die naar de vertering, want door die naar de huurwaarde werden de middenklassen het zwaarste belast.

De heer *Schadee* meende te moeten bijbrengen dat Burgemeester en Wethouders in hun rapport de commissie geheel hadden vrijgelaten, de twee grondslagen al dan niet te behouden.

De heer *Bichon van IJsselmonde* liet hierop volgen, uit vroegere gezegden te hebben opgemaakt dat Burgemeester en Wethouders van oordeel waren dat de beide grondslagen behouden moesten blijven.

De heer *J. van Vollenhoven* beantwoordde den heer *van Reesema* op eenige punten. Dat zoo verschillende voorstellen van dezelfde commissie waren uitgegaan was veroorzaakt door de buitengewone omstandigheden waarin men het vorige jaar verkeerde, terwijl de commissie nu na rijp onderzoek het behoud van slechts één grondslag wenschelijk achtte. Hij zag er geen kwaad in, dat dit voorstel niets anders was dan het verbeterde voorstel der vroegere financiële commissie. Wat het onwettige van het voorstel betrof, zulks had de heer *van Reesema* ook ten vorigen jare aangevoerd en echter was de voordragt door het hooger bestuur goedgekeurd; wat nu zou gebeuren was onzeker; doch dit kon hij zeggen nopens het aangehaalde voorbeeld van Schiedam, hoe het daar een ander geval was en eene belasting op het inkomen gold. De spreker betoogde verder, dat de middenklasse door het zoogenaamde systeem mixte werd gedrukt, maar dat één grondslag billijk is.

De heer *van der Hoop* ving aan met te zeggen, dat hij niet afvallig was geworden aan de vaan, waaronder hij vroeger had gestreden; hij bleef voor eene belasting naar de vertering en was nooit een voorstander van de twee grondslagen geweest; alleen had hij in de zitting van den 21 augustus ll. eene beslissing willen uitlokken, of de speciale commissie aan het behoud der twee grondslagen gebonden zou zijn. Hij voerde aan dat de genomen proeve met de belasting naar de vertering gunstig was uitgevallen en de voorstanders der belasting naar de huurwaarde herinnerde hij, hoe ongunstig *Gogel* zich over die belasting uitgelaten en haar onregelmatig en willekeurig genoemd had, wat de spreker beaamde en daarom zich voor den grondslag der vertering verklaren

zou, zoo lang men niet wilde overgaan tot eene belasting naar het inkomen, wat hij het billijkste bleef achten.

De heer *Ledeboer* zeide, hoe steeds het pogen is eene belasting gelijkmatig te doen drukken; daar nu de belasting met den dubbelen grondslag en die naar de huurwaarde ongelijkmatig drukten, en die naar de vertering vooral na verloop van eenige jaren veel minder, prefereerde hij de laatste. Sommige leden vonden bezwaar in het wegvallen van den aftrek van f 500, doch die aftrek was juist de oorzaak van de kleine opbrengst. Men had gezegd, dat de belasting verzevendubbeld zou worden, doch zij zou vertiendubbeld worden, doch daarom was zij niet te zwaar, maar het vorig jaar was zij te weinig geweest. Er waren toch personen voor de commissie geweest, die, toen hun werd uitgelegd dat zij slechts f 1.25 zouden behoeven te betalen, zeiden zulks niet te hebben vermoed, en zelve verklaarden dat dit te weinig was; het vorig jaar was hun een cadeau gemaakt en dat cadeau had de stad f 80,000 gekost. Men moest in het oog houden, dat deze belasting een equivalent was voor de afschaffing van den accijns op het gemaal, en wanneer men nu naging dat zulks op ieder brood een verschil maakt van 4 cents, veroorzaakt dit eene winst van meer dan f 12 in ieder gezin, waar slechts één brood daags wordt gebruikt, terwijl in de meeste gezinnen meer genuttigd wordt. Het vrijstellen van hen die minder dan f 500 verteren werd een privilegie op het stuk van belastingen genoemd, doch dit vond hij een akelig woord en zijns oordeels moest de wet niet aldus worden uitgelegd, want bij voorbeeld bij de Rijksbelasting is één schoorsteen vrij, en zulks zou men dan ook privilegie op het stuk van belastingen kunnen noemen, terwijl zij die slechts één schoorsteen bezitten daarvan vrij wat meer gebruik maken dan zij die er zes hebben van elken schoorsteen. De juiste uitkomst van het nieuwe voorstel was onzeker, doch men had de uitkomst van dit jaar voor oogen en deze kon tot basis dienen.

De heer *Gleichman* was voornemens geweest voor het voorstel het woord te voeren, doch na al het gesprokene zou hij niet verder uitweiden en alleen zeggen dat hij bij zijn gevoelen bleef, in weerwil van alle argumenten, welke tegen het ontwerp waren ingebracht.

De heer *Smals* hield het voor niet twijfelachtig wat het mandaat der commissie was geweest en had zich ook niet verwonderd over den uitslag van haren arbeid. Zijne beschouwing kwam hierop neder, dat hij tegen den dubbelen grondslag was en voor dien der huurwaarde, doch niet zoo als die in de verordening is nedergelegd, maar men moest de kadastrale huurwaarde tot grondslag nemen, welke aan geen fluctuatie onderhevig was, daar anders de huurwaarde een zeer willekeurige grondslag is, wat hij met voorbeelden staafde. Hij zou derhalve voor het voorstel in het algemeen stemmen, maar eenige wijzigingen voorslaan.

De heer *Obreen* zeide, dat hij den vorigen dag gezegd had niets te hebben gehoord of gelezen wat hem tot den voorgestelden maatregel kon overhalen, maar dat hij zich voorbehoed om zijne stem nader te bepalen, wanneer in den loop der discussien argumenten waren aangevoerd die hem tot eene andere overtuiging bragten, maar dat dit het geval niet is geweest. Hij vond de vertering den slechtsten grondslag voor belasting, hij noemde het zelfs de ongerijmdste en putte daarvoor de argumenten uit hetgeen de vroegere en tegenwoordige financiële commissien hebben aangevoerd. Die hebben zelve het ongerijmdste er van ingezien en wat hadden zij gezegd: „Wij heeten dat eene belasting op de vertering maar dat is het eigenlijk niet, het is eigenlijk eene belasting op het inkomen. In den regel verteert iedereen zijn inkomen. De vertering is dus den besten maatstaf van ieders inkomen.” De belasting is dus niets anders dan een verbloemde incometax, maar als men die wil, waarom er dan niet liever ruiterlijk voor uitgekomen en eene belasting op het inkomen voorgesteld? Hij heeft hooren beweren dat deze maatstaf de billijkste, minst onregtvaardige was, doch hij was het daarmee niet eens. Hij wilde een voorbeeld aanhalen van een gezin met 8, 10 of 12 kinderen, zoo als er zoo vele zijn, die moeten gevoed, gekleed en onderwezen worden. Dat was reeds eene soort belasting ten behoeve der maatschappij, en nu zou de huisvader wegens de nitgaaf voor de opvoeding en het onderwijs zijner kinderen nog eens door de belasting worden getroffen, terwijl een eenlopend gezin of een klein gezin, hetwelk hetzelfde inkomen heeft maar niet zoo veel behoeft te verteren, grootendeels vrijloopt. Zoo als reeds opgemerkt was werd ook het meerder inkomen niet getroffen. En dan het inquisitoriale der belasting. Hij wist niets van hetgeen bij de commissie van onderzoek of bij Burgemeester en Wethouders ten dien aanzien was voorgeschied, maar hij verbeeldde zich dat men daar zeker geene rozen zonder doornen heeft gekregen, ten minste de weinige zaken van dien aard die tot deze vergadering waren doorgedrongen heeft hij al zeer onaangenaam gevonden. Iedereen zal zien met hoe weinig hij de belasting kan volstaan. In het oude Rome hield hij zelfs *Curtius* voor een verdichtsel en in onze eeuw van egoïsmus geloofde hij aan geene *Curtiusen* die een pool zouden willen dempen. Men wilde hier te Lande zich zeker wel opofferingen getroosten, maar dan voor eens en niet om dit jaarlijks vol te houden. Het denkbeeld was nu om de meer gegoede klasse te treffen; dit kan men maar in zekere mate doen, want, wanneer men die klasse te veel belast, dan zullen de verteringen verminderen om de belasting te ontgaan en de arbeidende klasse er bij gevolg onder lijden. Om het onzekere van den maatstaf en alle vorenstaande redenen zou hij tegen het voorstel blijven stemmen.

De heer *Mees* merkte aan, dat met belasting zelden veel rozen gepaard gingen, doch als lid der commissie van onderzoek kon hij verzekeren, dat in de vergaderingen dier commissie geen enkel onaangenaam woord was gewisseld. Vele personen, die voor de commissie verschenen waren, stonden verstomd toen hun bleek hoe weinig zij zouden moeten betalen en verklaarden dat zij te weinig betaalden.

De heer *Obreen* liet hierop volgen, hoe de laatste woorden van den heer *Mees* hem bevreemdden; zulks was hem dan ook nieuw. Verder zeide hij, niet uitsluitend van de commissie, maar ook van Burgemeester

en Wethouders gesproken te hebben, en naar zijne meening was het verschijnen van burgers voor de commissie of voor Burgemeester en Wethouders, om tegen den aanslag te doleren, op zich zelf reeds eene onaangename zaak.

De heer van der Kun vond het zeer natuurlijk, dat de verteringsbelasting geene bezwaren had opgeleverd, omdat zij die bezwaar in dezen grondslag vonden zich naar de huurwaarde konden doen aanslaan en daarmede het inquisitoriaal onderzoek verviel. Men had de belasting naar de huurwaarde onbillijk, onregtvaardig enz. genoemd, doch hij vond zulks alles veel meer van toepassing op de belasting naar de vertering en wees onder anderen op het willekeurige, dat de commissie van onderzoek iemand kan plaatsen in de klasse in welke zij meent dat hij behoort, zonder daarbij eenigen maatstaf te hebben. Hij bleef derhalve tegen het voorstel.

De heer Viruly bracht een woord in het midden tot verdediging der vrijstelling van hen die minder dan f. 500 verteren; zijns oordeels moest er eene grens zijn voor alle directe belasting. Hij voerde daarbij aan, hoe hij tot zijne blijdschap had vernomen, dat thans in de Bank van Leening zooveel minder was beleend dan vroeger, wat hij meende dat men te danken had aan de afschaffing van den accijns op het gemaal.

De heer van der Hoop meende te moeten opmerken, hoe hij niet gezegd had dat in den regel het inkomen verteed werd; zulks was zijne gedachte niet, en dat stelsel kon hij ook niet goedkeuren, maar hij had gezegd, zoo lang men tot geene inkomstenbelasting overging, die naar de vertering nog het beste te achten, daar die doorgaans een meer zekere maatstaf was van het inkomen dan de huurwaarde.

De heer Prins zeide, dat de commissie van onderzoek Burgemeester en Wethouders slechts had voorgelicht, zoodat al het onaangename der belasting naar de vertering op deze nederkwam, en dit was van dien aard geweest, dat hij ook daarom tegen het aanhangig voorstel zou stemmen.

De heer Ledboer deed den heer Obreen opmerken, dat afrekking was toegestaan voor het aantal kinderen, maar bovendien vloede het uit den aard der zaak voort, dat een groot huishouden in alle opzichten meer geld kostte dan een klein.

De heer van Wageningen had zich het vorig jaar voor de belasting naar de huurwaarde verklaard en was nog van dezelfde meening gebleven, waarom hij na al het aangevoerde niet in breede beschouwingen treden, maar alleen verklaren zou tegen het voorstel der commissie te zullen stemmen. Ten slotte zeide hij, nog de voorkeur te geven aan den dubbelen grondslag boven dien naar de vertering alleen.

De heer van Rijkvorsel zeide hoe zijn gevoelen over de zaak bekend was en hij den Raad genoegzaam ingelichte achtte, zoodat ook hij zijn gevoelen niet nader zou ontwikkelen. Het deed hem echter leed ten vorigen jare uit lust tot conciliatie zijne stem aan het toen aangenomen voorstel te hebben geschonken en niet bij zijne meening te zijn gebleven. In antwoord op den bestrijder van het voorstel, den heer van Reesema, stond hij nog kortelijk bij drie punten stil: 1°, toonde hij uit het gebede aan, dat de commissie wel degelijk een mandaat van zoo verre strekking had; 2°, wierp hij het verwijt, dat de belasting in de opbrengst had gefaald, geheel op den heer van Reesema terug, daar door diens toedoen het eerste voorstel niet aangenomen was, wat ten nadeele der gemeentekas had gestrekt, en 3°, had de belasting vooral gefaald door den aftrek van f. 500 en ook dit was men aan den heer van Reesema verschuldigd. In het belang eener in te voeren belasting achtte hij het steeds wenschelijk dat die met groote meerderheid werd aangenomen en hij hoopte dat zulks ook met deze het geval zou wezen. Met genoegen had hij gehoord, dat de heer Mees het lidmaatschap der commissie van onderzoek niet onaangenaam gevonden had, en het deed hem leed den heer Prins te hebben hooren verklaren dat die belasting aan Burgemeester en Wethouders veel onaangenaams had opgeleverd, doch zulks leverde zijns oordeels geene reden op om een voorstel te verwerpen, dat overigens tot nut der gemeente zou strekken.

De heer Blom vreesde niet, dat de belasting tot inkringing der verteringen aanleiding zou geven, daar dezelfde niet zoo drukkend was. Doch hetzelfde zou ook gelden van eene belasting naar de huurwaarde.

De heer Prins gaf toe, dat men zich niet door het onaangename moest laten afschrikken, wanneer het beginsel goed was, maar ook zonder dat onangename had hij steeds de belasting naar de huurwaarde voorgestaan.

De heer Mees deed den heer van der Kun opmerken, dat de belastingschuldigen, die bezwaren hadden tegen hun aanslag naar de vertering, niet door de commissie van onderzoek waren aangemoedigd zich naar de huurwaarde te doen aanslaan.

De Voorzitter liet hierop volgen, dat de belastingschuldigen, wanneer men zeide geen genoegen te nemen met hunne opgave, steeds de vrijheid hadden gehad, zich naar de huurwaarde te doen aanslaan.

De heer van Reesema ging nu over tot de beantwoording van verschillende sprekers. Den heer van Rijkvorsel antwoordde hij: 1°, dat hij bleef betwijfelen of het mandaat der speciale commissie wel zoo verre strekking had, doch dat hij daarvan aan de commissie geen verwijt maakte; 2°, dat hij aan de voorstanders der belasting naar de vertering de mindere opbrengst niet verweten had, maar gezegd had dat die belasting in de opbrengst had gefaald wegens den dubbelen grondslag, en 3°, dat hij zich het denkbeeld der afrekking van f. 500 tot op dit oogenblik toe nog niet schramde, daar hij van oordeel bleef dat voor federeen belastingschuldigen eene som moest worden afgetrokken voor de allernoodzakelijkste levensbehoeften. In antwoord op andere sprekers zeide hij, dat het een bewijs was voor het drukkende dezer belasting naar de vertering, wanneer allen nu die naar de huurwaarde verkozen; dat zou blijken of dit stelsel af of niet drukkend zou wezen voor de middenklasse, maar dat hij had gezegd dat het de lagere klassen zou drukkend; dat het nooit gezien was in zake van belastingen, dat eene belasting op eens werd verriedubbelde; dat, zoo men eene inkomstenbelasting wilde, men liever daarvoor rond moest uitkomen; dat hij had gezegd hoe de ontwerpen door den Minister van Binnenlandsche Zaken naar Gouda en Schiedam waren teruggezonden, omdat die op geene

feitelijke grondslagen, maar alleen op opgaven rustten, en dat bij aanneming van het aanhangig voorstel hij vreesde dat ook dit zou worden teruggezonden.

De heer Bria merkte aan, dat de heer van Reesema bij zijne beantwoording alleen datgene opram wat hem goed dacht, doch het overige liet rusten. Hij dacht dat de heer van Reesema voor eene inkomstenbelasting was en daarom had hij gedacht dat die spreker ook voor dit voorstel zou wezen. De heer van Reesema had weder gesproken van de onwettigheid en van vermoedelijke afkeuring door het hooger bestuur, doch de spreker meende dat men naar dit vermoeden niet mocht afgaan. Bij goede opgaven van de zijde der belastingschuldigen was eene belasting naar de vertering allezins aan te prijzen; doch die naar de huurwaarde was voor onze gemeente niet goed, omdat in vele gevallen de huurwaarde ook het kapitaal is waarmede men werkt, zoodat eene belasting van het kapitaal zou worden geheven. Hij verhoegde zich ten vorigen jare zijne stem aan het voorstel te hebben geschonken, want door dat het ontwerp met zoo vele stemmen was aangenomen was het ook meer populair geworden. Het speet hem dat de heer van Reesema in de verte verzet had voorgespiegeld, wat hij steeds gevaarlijk achtte.

De heer van Reesema kwam op tegen het verwijt, dat hij verzet tegen deze belasting zou hebben voorgespiegeld en als het ware daartoe uitgenoodigd zou hebben. Hij wierp dat verwijt verre van zich en zeide alleen de hoop geuit te hebben, dat de belasting bij de mindere klasse tot geene ontevredenheid aanleiding zou geven.

De heer Beelaerts van Blokland zeide, dat men in een tijd van proefnemingen leefde en dat ook hij zich aan die proefnemingen niet wilde onttrekken. Hij was hier met de commissie eens dat men een enkelen standaard moest aannemen, maar alsdan den standaard der huurwaarde, want zulks was een vaste en onpartijdige grondslag.

De heer Hubrecht achtte het nu al het door verschillende leden gesprokene onnoodig de tegen het voorstel ingebrachte bezwaren nog allen als rapporteur der commissie te beantwoorden. Hij zou echter een enkel woord rigten tot de heeren Obreen en van Reesema. Ofschoon de heer Obreen zich zijne stem den vorigen dag had voorbehouden, vermoedde de spreker toen reeds dat genoemd lid tegen zou stemmen, zoodat het hem niet had verwonderd zulks thans door dat lid te hooren verklaren, maar de daarvoor aangevoerde argumenten meende hij met den naam van groote woorden te mogen bestempelen, daar als niets bewezen en dus geene wederlegging behoeft. Wat nu den heer van Reesema betrof, deze had dezelfde bezwaren als ten vorigen jare in het midden gebracht en vreemd klonk het dien spreker zich op het gevoelen van den tegenwoordigen Minister van Binnenlandsche Zaken te hooren beroepen; die spreker had ook tegen de belasting aangevoerd dat men die nergens had nagevolgd, doch er waren meer instellingen in Rotterdam welke nergens werden nagevolgd en daarom niet kwaad waten; die spreker had verder gesproken in een geest, welke den schijn had van populariteit te willen bejagen; men moest toch in het oog houden, dat de mindere klassen waren ontheven van de betaling van het klinkwagengeld en van de belasting op het gemaal en in het vorig jaar slechts f. 1. 25 hadden betaald, terwijl ook de hogere standen nu meer zouden moeten betalen, want er moest eene tent gouds meer opgebracht worden, hetzij men de huurwaarde of de vertering tot grondslag neemt, zoodat het zwaarder drukken geen gevolg zal wezen van het nemen der vertering tot enkelen grondslag; van de ontevredenheid der burgerij, waarvan de heer van Reesema had gesproken, zou de spreker niet meer gewagen, want hij was daarvoor zoo weinig beducht, dat hij volgaarne voor deze belasting zou stemmen, overtuigd dat de burgerij de pogingen tot welzijn der gemeente steeds met al haar vermogen zou ondersteunen.

De heer Obreen zeide niet te mogen zwijgen op het door den heer Hubrecht gesprokene. Hij herhaalde dat hij het ongerijmd beschouwde om verteringen inkomsten te nemen en dat door de belasting een gedeelte van het inkomen niet getroffen wordt, doch de leden der commissie schenen op deze punten niet zoo vast in hunne schenen te staan. De heer Hubrecht had dat alles geene wederlegging waardig geacht en van groote woorden gesproken, doch zijns oordeels had de rapporteur hem eigentlijk met groote woorden afgescheept en daar hij niet wederlegde, zou er de conclusie uit te trekken zijn dat hij de bezwaren niet wederleggen kon.

De Voorzitter zeide dat het moeilijk voor hem was uit te maken in welken geest over het mandaat der speciale commissie was gesproken; er was herafenting noodig, in beide stelsels bestonden leemten en daar ons belastingstelsel bij wijze van proef in 's Gravenhage slechts voor twee jaren was goedgekeurd, was zijn gevoelen, dat men de beide stelsels had moeten behouden en de leemten in het bestaande had moeten aanvullen; van de commissie, zoo als die was zamengesteld, liet dit zich echter niet verwachten. Hij oordeelde echter de belasting naar de vertering mogelijk bij de toepassing en geen vaste grondslag; vele onaangename woordenwisselingen en ontmoetingen waren daaruit dan ook voor Burgemeester en Wethouders voortgevloeid, wat men zich moest getroosten wanneer men de belasting kon goedkeuren, doch dit was met den spreker het geval niet en hij bleef eene belasting naar de huurwaarde meer billijk achten; dien maatstaf keurde hij goed, en dewijl men om tot eene berekening der vertering te komen de huurwaarde, het personeel, het aantal paarden enz. moest weten, begreep hij niet waarom men die grondslagen voor de belasting zoo geheel verwierp. Hij herhaalde gehoopt te hebben dat het bestaande stelsel met eenige verbetering voor het volgend jaar zou behouden zijn en zou daarom tegen het voorstel stemmen.

De algemeene beraadslagingen werden nu gesloten en er werd tot stemming overgegaan over het beginsel van het voorstel der speciale commissie, welk beginsel met 20 tegen 12 stemmen werd aangenomen.

Voor hetzelfde stemden de heeren Hubrecht, de Bruyn, Ledboer, Schade, Bess, van Rijkvorsel, J. van Vollenhoven, Riets van Binding, F. van Vollenhoven, G. van der Blom, van der Hoop, Pincoff, Meesters, Mees en van Carst.

Tegen hetzelfde stemden de heeren Reuthli, van der Kun, Obreen, Lohuis, van Reesema, Prins, Bichon van IJsselmonde, Burget, Beelaerts van Blokland, H. W. A. van Oordt, van Wageningen en de Voorzitter.

Nadat men zich alzoo in beginsel met het voorstel der speciale commissie vereenigd had, werd een aanvang gemaakt met de overweging der verschillende door de commissie overgelegde ontwerpen, en wel met ontwerp A, zijnde de verordening regelende het bedrag en de grondslagen der plaatselijke directe blasting.

De considerans en de drie eerste artikelen van dat ontwerp werden zonder discussie aangenomen; zij luiden dus:

„De Raad der gemeente Rotterdam; Gelet op het rapport der commissie, behoemd in de vergadering van 27 augustus 1856;

Gezien art. 232 der wet van 29 juni 1851 (Staatsblad n. 85);

Overwegende dat, ter voorziening in de behoefte der gemeentekas, ontstaan, zoowel door de vermeederling van noodzakelijke uitgaven als door de onderscheidene wijzigingen, die in de laatste twee jaren in het belastingstelsel der gemeente gebracht zijn, tot de invoering eener plaatselijke directe belasting moet worden overgegaan, heeft vastgesteld de volgende:

VERORDENING, regelende het bedrag en de grondslagen eener Plaatselijke Directe Belasting.

Art. 1. Te beginnen met 1 januari 1857 wordt jaarlijks van de ingezetenen dezer gemeente eene directe belasting geheven.

Art. 2. Deze belasting wordt geheven tot een bedrag van hoogstens driemaal honderdduizend gulden.

Art. 3. De grondslag dezer belasting is de som der jaarlijksche verteringen van den belastingschuldige, zooveel mogelijk berekend naar de drie laatst voorgaande jaren.

Art. 4. luidde dus: „Verteringen zijn alle uitgaven des belastingschuldigen, zoo binnen als buiten de gemeente, met uitzondering van: 1°, plaatsing van inkomsten als kapitaal; 2°, kosten van onderhoud en grondlasten van vaste goederen; 3°, uitgaven, die uitsluitend tot uitoefening van zijn beroep of bedrijf zijn gedaan.”

Dit artikel gaf tot eenige discussie aanleiding. Op voorstel van den heer van der Hoop werd onder de uitzonderingen ook opgenomen interesten en aflossing van obligaties. Op de vraag van den heer Mees, waarom de premien aan weduwen en wezenfondsen niet meer onder de uitzonderingen gevonden werden, antwoordde de heer Hubrecht hoe de commissie had begrepen dat zulks ook plaatsing van inkomsten als kapitaal was. Op de vraag van den heer van der Hoop, of zij die uithoofde van hun bedrijf een grooter huud betonen daartoe voor ook zouden mogen aantrekken, antwoordde de heer Hubrecht bevestigend, dat dit uitgaven waren uitsluitend tot uitoefening van het beroep of bedrijf der belastingschuldigen gedaan. Verder vroeg de heer de Bruyn, waarom de directe belasting niet meer onder de uitzonderingen begrepen was, waarop de heer Hubrecht antwoordde dat zulks was, omdat die eene vertering was, welke de belastingschuldige in zijne magt had te vermeerderen of te verminderen. De heer Smals wilde nog eene wijziging aangebragt zien, waardoor even als vroeger liefdegaven vrij zouden zijn van de belasting, welk gevoelen niet werd ondersteund, terwijl de heer Ledboer opmerkte hoe de liefdegaven vroeger ook niet vrij geweest waren. Het artikel werd ten slotte, gewijzigd volgens het voorstel van den heer van der Hoop, goedgekeurd.

Art. 5 luidde dus: „De belasting is verschuldigd: a, door hoofd van gezin; b, door afzonderlijk wonende personen; c, door personen, die bij anderen inwonet, voor zooverre het hoofd van het gezin niet in hun geheel onderhoud voorziet. Wanneer twee of meer belastingschuldigen te zamen wonen, zoodat zij één gezin vormen, is de belasting verschuldigd door één hunner voor het geheel, die alsdan als hoofd van het gezin wordt beschouwd.” De laatste zinsnede van dit artikel gaf tot langdurige gedachtenwisseling aanleiding. De heer van Casteel ving aan met inlichting deswege te vragen, waarop de heer Hubrecht antwoordde, dat zulks strekte tot voorziening in eene thans bestaande leemte en niet anders dan een gunstigen invloed op de opbrengst kon uitoefenen. De Voorzitter liet hierop de vraag volgen, wie den belastingschuldige alsdan zou aanwijzen, en verklaarde deze bepaling voor niet uitvoerbaar te achten, hetwelk hij met voorbeelden staafde. Na eenige verdere woordenwisseling hiefomrent sloeg de heer van Casteel voor, de besproken laatste alinea weg te laten, welk voorstel met 19 tegen 5 stemmen werd aangenomen, terwijl reeds 8 leden bij deze stemming vertrokken waren. Bij het ver gevorderde uur werd de voortzetting der beraadslagingen hierna bepaald op aanstaanden maandag middag ten één ure, tot welken tijd de vergadering daarop werd verdaagd.

Te Rotterdam, bij

ARRENBURG & VAN KEYN.